

תת"ע 7808/12/15 - מדינת ישראל נגד עומר אבו גאמע

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7808-12-15 מדינת ישראל נ' עומר אבו גאמע
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל על ידי לשכת תביעות תנועה
נגב

המאשימה

נגד

עומר אבו גאמע

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח החלטתי כבר הודעתי לצדדים היום כי החלטתי לזכות את הנאשם בפרשה זו.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה של חניית רכב במקום אשר הוסדר לחניית נכה בניגוד לתקנה 72 (א) (16) בתקנות העבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי אכן חנה בסמוך למקום חניית נכה אך בשום שלב לא חנה עם רכבו בשטח חניית הנכים.

מטעם המדינה העיד עד אחד בלבד (השוטר ינין סיון) ואילו מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו.

במהלך עדותו של ע.ת 1 התבררו העובדות הבאות:

העד אינו זוכר ולא תעד במסגרת המסמך ת/1 באיזו מהחניות במגרש החנייה חנה הנאשם.

אין פירוט במסמך ת/1 באשר למיקומי תמרורי ג-43 בזירת האירוע (מגרש חניית המלונות).

כאשר הציג הנאשם לעד את תמונת רכבו בזירת האירוע (תמונה אשר צולמה במהלך האירוע עצמו - להלן - נ/1) אישר העד כי המדובר אכן במקום האירוע ובמענה לשאלת הנאשם: מדוע טוען העד כי המדובר בחניית נכה שעה שבתמונה נראה רכבו בסמוך לאותה החנייה ולא עליה, השיב העד כי הנאשם ככל הנראה הזיז את הרכב לצורך הצילום.

עמוד 1

עובדתית, ניתן לראות בתמונות נ/1 (3 תמונות בסה"כ) כי ניידת השיטור עדיין ממוקמת בזירת האירוע עת צולמו התמונות.

מכך ניתן ללמוד כי ע.ת 1 שהה במקום עת התמונות צולמו.

ע.ת 1 לא תאר בשום מקום בדוח ת/1 כי ראה את הנאשם מזיז את רכבו לצורך צילומו מחוץ לרחבת חניית הרכב בה מצוי תמרור ג-43.

כן ניתן לראות, כי לו חנה אכן הנאשם בתוך חניית הנכה, הרי שלא יכול היה להוציא את רכבו מהמקום אשר היה חסום בניידת עצמה (ומצדו השני עמוד).

על פניו נראה כי הזזת הרכב לצורך צילומו לכאורה על ידי הנאשם אינה אפשרית ללא פגיעה בניידת או מבלי שע.ת 1 היה מבחין בכך ומתעד זאת.

עוד התברר כי אף שהיה יחד עם ע.ת 1 מתנדב משטרה נוסף (עובדה שבתחילה הוכחשה מחוסר זיכרון על ידי העד), לא רשם עד זה (אשר צולם על ידי הנאשם) דבר, לא תעד את האירוע וכמובן שלא הגיע להעיד מטעם המדינה.

אל מול עדות חסרה זו של ע.ת 1, הנאשם עצמו מסר עדות שנראתה לי אמינה לחלוטין.

עדותו נתמכה בתצלומים של האירוע, ולא מצאתי בה כל סתירה או סימן אחר לאי אמירת אמת מצדו.

אין לי ספק כי הנאשם אכן חנה בסמוך מאד לחניית נכה. הדבר נראה בברור בנ/1.

יחד עם זאת, במקום בו רכבו עמד בתצלום (ואין כל ראייה הסותרת את הגרסה של הנאשם לפיה זה היה המקום בו עמד במהלך כל האירוע) אין שלט או תמרור מסוג ג-43 המסמן אותו כ"חניית נכה".

הנאשם תאר סיטואציה בה שמע עם חבריו מוסיקה חזקה במקום, פעולה אשר הרגיזה מאד את ע.ת/1 וכתוצאה ממנה התפתחה הפרשה לדוח אשר קיבל.

לא מצאתי ראייה לפיה הדוח אשר ניתן הוא אכן תולדה של התנהגות הנאשם ולא כתוצאה מטעות של ע.ת/1.

אולם, מצאתי גם מצאתי כי אין בידי המדינה כל מערך ראיתי המבסס את הקביעה לפיה אכן חנה הנאשם בחניית נכה. הראיות המצולמות אשר הוצגו ואשר נתמכו בעדותו האמינה בעיני של הנאשם, מראות כי הוא חנה בסמוך לחניית נכה ולא בשטח חניית נכה.

בנסיבות אלה, אני מחליט לזכות את הנאשם מהאישום אשר יוחס לו בפרשה זו.

עותק מהחלטה זו יישלח לצדדים.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ' אדר ב' תשע"ו, 30 מרץ 2016, במעמד הצדדים